

Nem eseménysort vázolt a magát nem is '48-as szakértőnek tartó **dr. Pál-Antal Sándor** történet-sz-levéltáros a Hargita Megyei Hagyományőrző Forrásközpontban szerdán délután, hanem három kérdéskörre próbált választ adni. Nevezetesen: mit várt, mit adott, és mit kapott a székelység 1848-49-től, az akkori eseményektől?

A maroknyi hallgatóság előtt jöttek a válaszok is, természetesen nem egy-egy mondatban, hanem bővebben – habár a történész nem tartja magát szakértőnek, mégis letett néhány '48-as forrásanyagot az asztalra, amit a kutatók forgathatnak nagy haszonnal. A székelyek rögtön a márciusi pesti események után néhány nappal azonosultak a forradalom eszméivel, elvárásaik megegyeztek a felsoroltakkal.

Katonailag rendkívül sokat tett és adott a forradalomnak Székelyföld, a magyarlakta területek

közül talán a legtöbb katonát állította ki. S azt kapta érte, hogy a forradalom és a szabadságharc eseményei között a magyar nemzet szerves része lett – az addigi külön rendi nemzetből tehát magyarrá lett a székelység.

Az előadás végén az is elhangzott, hogy a székelység szimbólumrendszere is ekkor változott meg, címerei, jelképei is ekkor igazodtak a magyar nemzet szimbólumaihoz.